

Jurisprudentie

Zaak C-580/13

Coty Germany GmbH
tegen
Stadtsparkasse Magdeburg

(verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Bundesgerichtshof)

„Prejudiciële verwijzing — Intellectuele en industriële eigendom — Richtlijn 2004/48/EG — Artikel 8, lid 3, onder e) — Verkoop van inbreuk makende goederen — Recht op informatie tijdens een gerechtelijke procedure wegens inbreuk op een intellectuele-eigendomsrecht — Regeling van een lidstaat die bankinstellingen toestaat een verzoek om inlichtingen met betrekking tot een bankrekening af te wijzen (bankgeheim)”

Samenvatting – Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 16 juli 2015

1. *Harmonisatie van de wetgevingen — Eerbiediging van de intellectuele-eigendomsrechten — Richtlijn 2004/48 — Verplichting voor de lidstaten om bij de omzetting van richtlijnen in nationaal recht een juist evenwicht tussen de verschillende in de rechtsorde van de Unie beschermde grondrechten te verzekeren — Verplichting voor de nationale autoriteiten om zich niet te baseren op een uitlegging van die richtlijnen die zich niet verdraagt met genoemde grondrechten of met andere algemene beginselen van het Unierecht*

(Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, art. 52, lid 1; richtlijn 2004/48 van het Europees Parlement en de Raad)

2. *Harmonisatie van de wetgevingen — Eerbiediging van de intellectuele-eigendomsrechten — Richtlijn 2004/48 — Recht op informatie tijdens een gerechtelijke procedure wegens inbreuk op een intellectuele-eigendomsrecht — Nationale bepaling op grond waarvan een bankinstelling zich onbeperkt en onvoorwaardelijk mag beroepen op het bankgeheim om in die gerechtelijke procedure geen informatie te verstrekken over de naam en het adres van een rekeninghouder — Ontoelaatbaarheid — Toetsing door de nationale rechterlijke instantie of er in het betrokken nationale recht andere voorzieningen of rechtsmiddelen zijn op grond waarvan de bevoegde rechterlijke instanties de verstrekking van de nodige informatie kunnen gelasten*

[Richtlijn 2004/48 van het Europees Parlement en de Raad, overweging 17 en art. 8, leden 1 en 3, e)]

1. Zie de tekst van de beslissing.

(cf. punten 33, 34)

2. Artikel 8, lid 3, onder e), van richtlijn 2004/48 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale bepaling op grond waarvan een bankinstelling zich onbeperkt en onvoorwaardelijk mag beroepen op het bankgeheim om niet over te gaan tot het verstrekken, uit hoofde van artikel 8, lid 1, onder c), van die richtlijn, van informatie over de naam en het adres van een rekeninghouder.

Het zich onbeperkt en onvoorwaardelijk kunnen beroepen op het bankgeheim kan immers beletten dat er bij de procedures van richtlijn 2004/48 en de maatregelen van de bevoegde nationale autoriteiten, met name wanneer deze autoriteiten het verstrekken van de nodige informatie op grond van artikel 8, lid 1, van de richtlijn willen gelasten, naar behoren rekening wordt gehouden met de specifieke kenmerken van elk intellectuele-eigendomsrecht en in voorkomend geval met de opzettelijke of onopzettelijke aard van de inbreuk. Hierdoor kan er in de context van artikel 8 van richtlijn 2004/48 sprake zijn van een ernstige aantasting van het ten volle uitoefenen van het grondrecht op intellectuele eigendom – ten gunste van het recht van de in artikel 8, lid 1, van richtlijn 2004/48 bedoelde personen op bescherming van hun persoonsgegevens – als gevolg van de voor bankinstellingen geldende verplichting om het bankgeheim in acht te nemen. Een dergelijke nationale bepaling kan, op zichzelf bezien, leiden tot ernstige aantasting van het grondrecht op een doeltreffende voorziening in rechte en uiteindelijk ook van het grondrecht op intellectuele eigendom, waarop houders van intellectuele-eigendomsrechten aanspraak hebben, zodat zij niet voldoet aan het vereiste dat een juist evenwicht wordt verzekerd tussen de verschillende in artikel 8 van richtlijn 2004/48 tegen elkaar afgewogen grondrechten.

Het staat evenwel aan de nationale rechterlijke instantie om na te gaan of er in het betrokken nationale recht eventueel andere voorzieningen of rechtsmiddelen zijn op grond waarvan de bevoegde rechterlijke instanties overeenkomstig overweging 17 van richtlijn 2004/48, met inachtneming van de specifieke kenmerken van elk geval, kunnen gelasten dat de nodige informatie over de identiteit van onder artikel 8, lid 1, van richtlijn 2004/48 vallende personen wordt verstrekt.

(cf. punten 39-43 en dictum)